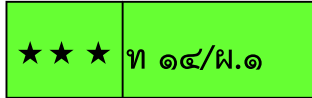

นิทาน

เรื่อง มดง่ามกับจ๊กจั่น

เช้าวันหนึ่งในฤดูฝน แต่แดดออกจัดดี มดง่ามพวกหนึ่งจึง
ช่วยกันขนเมล็ดข้าวที่หาไว้ได้ในฤดูร้อนออกตากแดด
ขณะนั้นมีจ๊กจั่นจอมเดินโซเซมาเห็นเข้าจึงแวะเข้าไปหาหมด
แล้วพูดว่า

“ข้าพเจ้าอดอาหารมาหลายวันแล้ว หิวเต็มทน ขอตานข้าว
ให้ข้าพเจ้ากินสักเมล็ดสองเมล็ดพอรอดตายจะได้หรือไม่”

มดถามว่า “ก็ในฤดูร้อนเป็นหน้าเกี่ยวข้าว มีอาหารอุดม ท่าน
ไปทำอะไรเสีย จึงไม่หาอาหารเก็บเอาไว้เล่า”

จ๊กจั่นตอบว่า “ข้าพเจ้าหาเวลาว่างไม่ได้ เพราะฤดูแล้งเที่ยว
ร้องเพลงเล่นเพลินไปวันยังค่ำๆ จนสิ้นฤดู ครั้นถึงฤดูฝนตก ข้าวก็งอก
เสียหายหมดแล้ว”

มดจึงแย้งไปว่า “อ้าวดีแล้วละเป็นไร ถ้าท่านร้องเพลงเพลินไป
ในฤดูร้อน ทำไมจึงไม่หัดร่ำในฤดูฝนเล่า”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ขณะที่ยังดีๆ อยู่ ถ้าเราไม่อุทิศ
ทำการทำงานหาสมบัติเอาไว้แล้ว ในเมื่อถึงเวลาเจ็บไข้ได้ยาก เราก็จะได้
ความลำบากยากแค้นเป็นอย่างยิ่ง

จาก หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานอีสป ประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ